

1. ☒ Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1, Ζωγράφου,
☎ 210 74 88 030
2. ☐ Φανερωμένης 13, Χολαργός,
☐ 210 65 36 551
www.en-dynamei.gr

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ Β ΛΥΚΕΙΟΥ

1.
Βλ. Φροντιστηριακό Εγχειρίδιο *EN ΔΥΝΑΜΕΙ*

- 2α**
i.Λ
ii.Λ
iii.Σ
iv.Λ
v.Σ

2β
Ο Πόπλιος Βεργίλιος Μάρων (70-19 π.Χ.) είναι αναμφίβολα ο «εθνικός ποιητής» των Ρωμαίων: η Αινειάδα του (*Aeneis*), που αποτελεί ίσως το «πιο κλασικό έργο όχι μόνο της ρωμαϊκής αλλά και ολόκληρης της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας», είναι ένας πολύπλοκος και πολυδιάστατος συνδυασμός της Οδύσσειας και της Ιλιάδας σε καλλιμαχικές διαστάσεις και αναγνωρίστηκε εξαρχής ως το εθνικό έπος των Ρωμαίων. Θέμα του έργου είναι η αναχώρηση του Αινεία – του μυθικού γενάρχη των Ρωμαίων – από την Τροία, οι περιπλανήσεις του και η εγκατάστασή του στο Λάτιο. Το υπέροχο ταλέντο του Βεργιλίου είναι άμεσα διαπιστώσιμο και στις δύο προγενέστερες συλλογές του: στις δέκα βουκολικές Εκλογές (*Eclogae*) και στα τέσσερα βιβλία των Γεωργικών (*Georgica*). Λογοτεχνικό πρότυπο των Εκλογών είναι ο ελληνιστικός Θεόκριτος (Ειδύλλια), ενώ των Γεωργικών ο αρχαϊκός Ησίοδος (*Εργα και ημέραι*). Τα Γεωργικά υπηρετούν σαφώς την πρόθεση του Αυγούστου για ενίσχυση της υπαίθρου. Η παρουσία του Βεργιλίου διαπιστώνεται πληθωρική στην Ύστερη Αρχαιότητα, το Μεσαίωνα και τους Νεότερους Χρόνους: αντιγράφεται και σχολιάζεται εκτενώς, μεταφράζεται επανειλημμένα και γίνεται πηγή και πρότυπο αναρίθμητων λογοτεχνών, από τον Αυγουστίνο μέχρι το Δάντη και τον Πετράρχη, το Σίλλερ και τον Πούσκιν.

- 3.**
πέιρα → *pericula*
επικολυρικός → *epicus*
κλάσμα → *cladem*
σταθμός → *statu*
δώρο → *dederunt*
καταφύγιο → *confugit*
μέγεθος → *magnitudinis*
λακτόζη → *lacte*
καρναβάλι → *carne*
πέλμα → *pelles*

- 4.**
i. *carpe diem*
ii. *persona grata*
iii. *modus vivendi*
iv. *in memoriam*
v. *primus inter pares*

1. ☒ Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1, Ζωγράφου,

5.

beneficii/i
amicitia
pulcher
teneris
cladium
te
noctes/is
exercitui
illustribus
magnitudines
facies
nulla re
flumen
usus
inerti

6.

consultaveramus
fuerit
expediturus-a-um
componentia
deficeris/re
daberis/re
potest
veniemini
aspiciebamur
nutrivistis
creabuntur
effeminaverant

7.

loco frigidissimo pellem solum habet et in flumine lavatur.

8.

Post paucos dies (εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου)

9.

inter se: εμπρόθετος προσδιορισμός της αλληλοπάθειας στο ρήμα certabant.
inter nos certabamus
inter vos certabatis

10. Είναι μια δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση και λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας πρότασης dederat. Εισάγεται με τον αντίστροφο cum, εκφέρεται με οριστική παρακειμένου και δηλώνει το αιφνίδιο γεγονός. Ονομάζεται αντίστροφος cum γιατί το κύριο νόημα της πρότασης βρίσκεται στη δευτερεύουσα πρόταση και το δευτερεύον στην κύρια. Δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν σε σχέση με την προσδιοριζόμενη πρόταση. Μετά τον αντίστροφο cum υπάρχει το επίρρημα repente , ενώ στην κύρια πρόταση που εκφέρεται με υπερσυντέλικο το επίρρημα vix.

11. Ubi/ ut/ simul XIV annos in Italia complevit, Carthaginenses eum in Africam revocaverunt.

12.

Στην περίοδο λόγου «Quem simul aspexit Cassius, timorem concepit nomenque eius audire cupivit» το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου audire είναι η λέξη Cassius, που βρίσκεται σε πτώση ονομαστική, καθώς το Cassius είναι και υποκείμενο του ρήματος cupivit και έχουμε ταυτοπροσωπία. Το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας κανονικά εννοείται σε ονομαστική πτώση (όπως δηλαδή και το υποκείμενο του ρήματος).

Αντικατάσταση του ρήματος cupivit από το narravit → «Quem simul aspexit Cassius, timorem concepit nomenque eius se audire narravit» Αν αντικατασταθεί το cupivit από το ρήμα narravit (λεκτικό ρήμα), τότε το audire θα είναι ειδικό απαρέμφατο, του οποίου το υποκείμενο θα είναι η αντωνυμία se σε πτώση αιτιατική. Το υποκείμενο του ρήματος narravit είναι η λέξη Cassius και παρά το γεγονός ότι ταυτίζεται νοηματικά με το υποκείμενο (se) του απαρεμφάτου audire και έχουμε ταυτοπροσωπία, τίθεται σε αιτιατική πτώση, καθώς το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται κανονικά σε αιτιατική και δεν παραλείπεται ποτέ (λατινισμός).

13.

Ovidius dixit Silium Italicum poetam epicum virum clarum esse.

14.

Propter sapientiam → εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου
ex/de/ab sapientia

15.

se → αντικείμενο του expedivit (άμεση αυτοπάθεια)

nocte → απρόθετη αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου (χρονικός εντοπισμός) στο defecerat

ad victoriam → εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού στο dederunt

magnitudinis → γενική της ιδιότητας στο hominem

capitis → απρόθετη γενική ως επιρρηματικός προσδιορισμός της ποινής στο supplicio adfecit

ephippiorum → γενική αντικειμενική στο usus

